

UITNODIGING

Geachte donateur, belangstellende,

Hiermee nodigen wij u beleefd uit tot het bijwonen van onze jaarlijkse H. Mis, die de zeereerwaarde heer Pastoor Jansen zal opdragen op

**zondag 24 april 2016
om 11.30 uur**

**in de R.K. Parochie van de
H.H.Nicolaas en Barbara
aan de Kerkstraat 21 in Valkenburg.**

De preek zal worden uitgesproken door Rover van der Ploeg, die in april voor familiebezoek in Nederland zal zijn.

Op zijn gebruikelijke, inspirerende wijze zal Rover aandacht vragen voor de moeilijke levensomstandigheden van veel van onze medemensen en met name voor de projecten van Amigos do Brasil in het noordoosten van Brazilië.

Uw aanwezigheid wordt bijzonder op prijs gesteld.

Bestuur Stichting Amigos do Brasil

Overigens terecht hoor, want het is inderdaad een ramp wat hier gebeurt, een ramp waarvan men de dimensies nog niet goed kan inschatten.

Al vele jaren lang worstelen we hier met een dengue-epidemie. Dengue heet in het Nederlands knokkelkoorts. Het is een oude ziekte uit de tijden van de Egyptische farao's. De verschijnselen zijn pijn in de botten, vooral in de gewrichten, koorts, hoofdpijn en pijn achter de ogen, rode vlekken op de huid. Je bent er zeker twee weken zoet mee. Behandeling is pijnstillers gebruiken zoals paracetamol en vooral veel drinken en rust. Een gevaarlijke versie is de "dengue hemorrágica", die bloedingen van neus, tandvlees en ook interne bloedingen veroorzaakt die dodelijk kunnen zijn.

De dengue wordt overgebracht door een mug met een wit-zwart gekleurd lijfje, de Aedes Aegypti, ook wel tijgermug genoemd. Deze mug plant zich snel voort in schoon, stilstaand water. Een bierdopje gevuld met water is al genoeg om larven te kweken. De arme wijken met ongeplaveide straten, slechte sanitaire voorzieningen, vuilnis overal, onregelmatige watervoorziening (in sommige wijken één keer per week gedurende een paar uur) waardoor iedereen zijn waterreservoirs improviseert, huizen zonder airco en een arme bevolking die vanwege de hitte zeer sumier gekleed is, zijn een broedplaats voor de Aedes Aegypti-mug en voor besmetting. Zo zijn de armen-vergeef me mijn grove taalgebruik- zoals altijd de zak. Als je welgesteld bent, in een geasfalteerde wijk woont, met goed functionerende vuilnisophaaldienst, watervoorziening 24 uur, in een flat met airco, op verdieping zoveel, dan kom je die mug niet tegen.

Nu is het afgelopen jaar de situatie veel ernstiger geworden door het verschijnen van twee nieuwe virussen, chicungunya en zica, beide voor het eerst herkend in Afrika

BERICHTEN VAN ROVER

Olinda 2 maart 2016

Beste Amigos,

Wij hebben afgelopen maand februari bezoek gehad van mijn zus Muis en zwager Steph. Van hen begrepen wij dat Brazilië bij jullie in het nieuws is vanwege het ZIKA-virus. Dat is dreigend, dus dan komt dat wel in het nieuws.

Stichting Amigos do Brasil

Ledenadministratie: Anne Lamberix, Hekerbeekweg 14, 6301 EN Valkenburg aan de Geul
T 043 – 601 40 65 E amigosdobrasil@home.nl I www.amigosdobrasilvalkenburg.nl

Bankrelatie: ING Bank IBAN: NL95INGB 06798 64 520 - BIC: INGBNL2A

Kamer van Koophandel nr. 41077182 - ANBI 816119557

(Tanzania en Oeganda), die door dezelfde Aedes Aegypti-mug worden overgebracht. Daar hadden wij twee jaar geleden nooit van gehoord. De verschijnselen en gevolgen van de ziekte zijn ernstiger.

Chicungunya is verschrikkelijk pijnlijk, in alle gewrichten en botten van het lichaam, maar vooral in de perifere gewrichten van pols en enkels en in tenen en vingers. Men kan nauwelijks meer op zijn voeten staan of iets vastpakken. Zelfs haren kammen doet pijn. De ziekte duurt drie tot vier weken, maar in 50% van de gevallen duurt het drie tot vijf maanden voor herstel. Men heeft nog weinig ervaring met chicungunya. Orthopedisten vermoeden dat er in een aantal gevallen blijvende reumatische pijnen zullen zijn. Een chronische ziekte derhalve.

Een Mug is niet sterker dan een heel land.

ZicaZero!

Het zica-virus dat overgedragen kan worden door speeksel en seks is zo dreigend vanwege de associatie met microcefalie, de geringe groei van schedel en hersens en ook verkalking van hersens bij ongeboren kinderen van moeders die het virus hebben opgelopen tijdens de zwangerschap. Zwakzinnigheid en ernstige fysieke handicaps zijn het gevolg. Men weet nog niet wat de levensverwachting is.

Men is helemaal niet voorbereid om deze kinderen en ouders op te vangen. Er zijn al meer dan 4.000 gevallen in Brazilië. In onze deelstaat Pernambuco is de situatie het meest dramatisch. In 2014 en voorgaande jaren waren er gemiddeld tussen de 5 a 10 gevallen van microcefalie in onze deelstaat met iets meer dan 9 miljoen inwoners. In 2015 waren er opeens 1400 gevallen! Allemaal vrouwen die het zika-virus hadden opgelopen. 77% van deze vrouwen leeft in zeer armoedige omstandigheden.

Wat te doen? Abortus? Discussie over abortus is er nauwelijks in dit land waar abortus gecriminaliseerd is, als misdaad

beschouwd wordt, waarvoor je het gevang in kunt gaan.

Voorlopig heeft men het enkel over het voorkomen van besmetting en zegt men simpelweg, vermijd zwanger te worden en vermijd de mug door o.a. antimuggenspul te smeren. We hebben het meegemaakt hier in huis. Eliana en ik zijn grootouders geworden van een gezonde jongen, Luiz heet hij, zoon van onze dochter Susana, die één week voor kerstmis geboren is. Een gedoe hoor om de baby, die je niet met anti-muggenspul kunt insmeren, vrij te houden van muggen. De beste jongen lag de hele tijd onder een muskietengaas in de wind van een ventilator! Hij is nu onlangs samen met zijn moeder verhuisd naar veiliger streken in Minas Gerais, hoog gelegen, waar zijn vader werkt en woont.

Dengue, chicungunya en zika, vormen op het moment, in deze warme zomer met uitzonderlijk veel regenval, echt een epidemie, een volksziekte. Ziekenhuizen en medische posten zijn overvol. In onze nabije kennissenkring zijn talloze gevallen, ook met dodelijke afloop.

De Aedes-Aegypti-mug moet bestreden worden. De broedplaatsen moeten voorkomen worden. Dat betekent dat er een appèl wordt gedaan op een publiek of openbaar gevoel (een ervaring van daadwerkelijke erkenning van de burgerrechten en daarom ook een gevoel van gezamenlijke verantwoordelijkheid), van de bevolking en dat is nieuw! Immers als ik bij mij thuis de boel schoonhoud en stilstaand water voortdurend opruim, maar mijn buurman doet dat niet, dan kan ik de ziekte net zo goed wél krijgen. Dat is een probleem, immers er bestaat hier nauwelijks een publiek gevoel. De elite die verschrikkelijk conservatief is, behandelt de publieke zaken en gelden alsof het hun bezit is, privé. Het volk telt niet mee. Dat openbare instanties niet functioneren zal hun een zorg zijn. Nederland en Brazilië zijn in dat opzicht enorm verschillend. De gezamenlijke strijd in Nederland tegen de dreiging van overstromingen en de ingenieuze behandeling van water om land bewoonbaar te maken en leefbaar te houden, hebben een democratische houding gekweekt van gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor wat openbaar is. Dat is hier wel wat anders. Dit is een land waar aan het eind van de 19' eeuw, als laatste land ter wereld, de slavernij is afgeschaft. Dit is een land dat de

elites toebehoort die het publiek als hun privé bezit beschouwen. Dit is een land waar de politiek wordt uitgemaakt meer door families dan door partijen. Waar de landelijke pers en tv in handen zijn van een zestal families. Waar arme mensen voortdurend ervaren dat publieke instanties nauwelijks functioneren. Waar de straat niet van hen is (behalve met Carnaval), dus, gooi je rotzooi maar op straat.

Ik ga drie voorbeelden geven uit de nabije omgeving, waaruit meteen ook blijkt hoe noodzakelijk het is om hier op de sitio een vormingsproject te beginnen.

Mijn laatste nieuwsbrief is van 19 oktober 2015. Ik schrijf daarin over de jeugd die meedoet met het voetballen binnen ons project. Welnu, op dinsdagavond 3 november is om 19:00 uur 's avonds een jongen van 17 jaar vermoord die altijd bij dat voetballen zat te kijken. Het gebeurde hier in onze buurt op straat, veel mensen hebben het gezien. Twee gehelmde figuren op een motor executeerden hem, schoten hem zeven kogels door zijn lijf en zeiden bij het weggaan "nu ontbreken er nog twee". Ik ken de pleegvader en moeder van die jongen, die waarschijnlijk een beetje in een crimineel circuit zat van kleine drugshandel. Wie zou het gedaan hebben? Iemand zei, misschien de politie zelf, omdat de jongen iets gestolen zou hebben in het huis van een politieagent in de nabij gelegen wijk Ouro Preto. Twee, drie dagen is het uitgestorven stil geweest in ons straatje. Het voetballen van ons project op de woensdagavond is twee weken afgelast.

Daarna ging het leven weer gewoon door. Ik heb geen politie gezien in de wijk. Er is geen onderzoek geweest. Geen beschuldiging. Geen proces. Geen daders. Niks. Een arme, zwarte jongen vermoord, dat telt niet. Hij zal wel fout geweest zijn, zeggen de mensen in de straat. Zo bestaat er als het ware doodstraf voor arme, zwarte jongeren, een

bevolkingsgroep die bij voorbaat gecriminaliseerd wordt. Geen proces en veroordeling in, let wel, 90% van de moorden, die allemaal in dit soort arme volkswijken plaatsvinden. Volledige afwezigheid van de openbare macht. Deze ontorechte vanzelfsprekendheid ("is een boef, mag dood") zou beslist en op z'n minst bespreekbaar gemaakt moeten worden.

Een tweede voorbeeld. Op de hoek van onze "sitio" waar een smal straatje leidt naar de woonwijk of "comunidade" die in de laatste tien jaar daar gegroeid is, gooien de bewoners van dit wijkje hun dagelijkse vuilnis. Meestal ingepakt in plastic zakjes van de supermarkt, ook organisch afval en zelfs oude meubels, een bank, een kleerkast, een matras. De gemeentelijke ophaaldienst gaat niet de wijk in, hetgeen wel zou kunnen. Wel zo makkelijk, alles op één plek gooien en op één plek ophalen, waar overigens de straathonden het graag verspreiden. Baldadige jeugd steekt er herhaaldelijk de fik in met vlammen die de erboven gespannen electriciteits- en telefoondraden vernietigen. Deze vuilnishoop is natuurlijk ook een broedplaats voor de Aedes Egypti-mug. Vandaar dat zoveel arme mensen ziek worden.

Onder het bord van Beschermd Milieugebied de vuilnishoop bij ons op de hoek

Wij hebben de gemeente benaderd om educatief materiaal te krijgen om informatie te verschaffen en een voorlichtingsavond te organiseren over dengue, chikungunya en zika. "Was er niet. Is helaas nog niet aangekomen." "Wanneer dan wel?" "Weten we niet."

Met dit probleem van de vuilnis komen we bij de kwestie van het milieubehoud. Het derde voorbeeld. Twee jaar geleden is er op aandringen en met financiële steun van de federale regering een gemeentelijk secretariaat voor milieuzaken gecreëerd. Ons landelijke gebied is bij wet beschermd gebied

geworden. Echter dit jaar is met een politieke reorganisatie het secretariaat opgeheven en ondergebracht bij het secretariaat voor urbane controle, dat nu ook natuurcontrole doet. Drie weken geleden begon een grondeigenaar hier in de buurt met een tractor alle bomen omver te gooien om het terrein bouwklaar te maken voor de bouw van tientallen huisjes. Wij in actie gekomen, samen met burens en mensen van de lokale vereniging van landbouwproducenten. Van de gemeente geen respons. Van het Openbaar Ministerie de laconieke opmerking dat ze 20 dagen de tijd hebben om de kwestie te behandelen. Tijd genoeg om het milieu te vernietigen. Nu moet ik zeggen, dat het Openbaar Ministerie inderdaad is verschenen en de eigenaar heeft aangeklaagd. Precies 20 dagen na onze klacht.

In vorige nieuwsbrieven heb ik geschreven over onze plannen om hier in het landelijk gebied van Olinda een vormingsproject te beginnen. We zijn gestart met muziek en voetbal voor jongeren. Vanwege twee particuliere giften zijn we in staat gesteld om op de sitio een soort vormingscentrum te maken met ruimtes voor allerlei activiteiten.

*Dit ziet er al goed uit!
Eén huis al klaar met open terras en opslagplaats*

Eén gebouwtje is al klaar. De verbouwing van het andere huis is al een eind op weg. Deze week is het nieuwe dak erop gegaan. Aan de overkant van de weg willen we een gemeenschappelijke groentetuin beginnen en gewassen planten zoals bonen, maïs en mandiok. Daar gaan we een soort hut, een eco-hut, maken voor wie op het land werkt, voor vergaderingen, bijeenkomsten, feesten. Dit project is goedgekeurd door Wilde Ganzen, waardoor de opbrengst van de laatste kerstverkoop met 50% vergroot zal worden. Dat was goed nieuws.

De HEHAVO-actie van het Stella Mariscollege dient voor de inrichting van deze ecohut. Maar voor het zover is dat de groentetuin en de ecohut er staan en functioneren zal het nodig zijn om met de mensen hier in de wijk te gaan werken aan een gevoel voor gemeenschapszin en gemeenschappelijke verantwoordelijkheid.

Het dak gaat erop bij het voorste huis bij de Sitio Ouro Verde

In deze brief geen nieuws over het Grote Huis, het gehandicaptenproject en de kinderopvang in Campina Grande. Geen nieuws, goed nieuws. Alles gaat zijn gangetje. Lora is gelukkig goed hersteld van de hartoperatie en woont nu ook dichtbij het project in Mangueira. In een volgende brief meer over dit alles.

Wij wensen jullie een hele goede Pasen toe en, wie weet, tot ziens in de H.Mis van de Amigos op 24 april in Valkenburg waarbij ik ook aanwezig zal zijn.

Dank voor jullie aandacht en steun,
Rover en Eliana

GIFTEN

- Ons standje tijdens de slotmanifestatie van Global Exploration in Sittard bracht het leuke bedrag van € 60,- op.
- Van de Stichting Peterlein ontvingen wij opnieuw een mooie donatie van € 250,-. Hartelijk dank.
- Ook HR Contracting in Venray steunt ons wederom met het mooie bedrag van € 250,-. Dank u wel.

- De Paters Minderbroeders Conventuelen in Beek doneerden ten bate van onze projecten de mooie som van € 250,-. Hartelijk dank hiervoor.
- Veel dank voor de mooie anonieme gift van € 200,- die wij mochten ontvangen.
- Heel veel dank ook aan Graniet Import Benelux B.V.te Bunde voor hun trouwe steun en de prachtige donatie van € 10.000,-.
- Vanwege een bijzondere verjaardag ontving Amigos do Brasil een prachtige donatie van € 500,-. Hartelijk dank hiervoor.
- Een anonieme gulle gever doneerde opnieuw een prachtige gift van 1.000,-. Heel veel dank.
- De opbrengst van onze jaarlijkse kerstverkoop die verleden jaar plaatsvond op 24 november bedroeg maar liefst € 11.256,29 op! Een verslag van deze mooie dag vindt u onderstaand.

Kerstverkoop 2015

Zodra de oven 24 uur achterelkaar draait en het huis zich vult met een heerlijke bakgeur weet ik dat de Kerstverkoop er weer aan staat te komen. Margriet tovert twee vierkante meter linzetoert uit de ovenplaten. Ik mag ze in stukken verdelen en zij verpakt die weer in cellofaan met een feestelijk strikje. Klaar voor de verkoop. En dat gebeurt niet alleen bij ons, ook andere vrijwillige 'bakkers' voorzien de keuken en de verkooptafels van hun lekkernijen zoals wafels, cake en allerlei soorten vlaai en taarten.

De avond voor de grote dag brengen we het gebak naar Huize Van der Ploeg. De laatste voorbereidingen worden afgesloten. De keuken en huiskamer zijn ingericht als een buitengewoon gezellige lunchroom. Alles staat klaar om de gasten te ontvangen. Morgen zal er geen moment een stoel onbezet blijven en aardige dames zorgen ervoor dat niemand iets tekort komt. De stallen achterom geven de indruk dat je in een nieuwe zaak staat waarvan morgen de opening zal zijn.

Prachtig opgemaakte groene kerststukken met professionele versieringen, adventskransen, zorgvuldig geborduurd handwerk, handbeschilderde dienbladen, zelfgemaakte kerstkaarten, échte Braziliaanse kleifiguurtjes, ambachtelijke dressings, leuke spulletjes in het "tweede leven" hoekje en... ik zal wel weer een hoop vergeten.

Het hele jaar wordt hier door een groep enthousiaste vrijwilligsters aan gewerkt, met zorg, liefde en plezier. De weken vóór deze dag worden ijverig besteed aan de 'echte' Kerststukken, het groen moet immers nog vers zijn. Zo is er voor elk wat wils.

En dat is te merken. Ik heb weer 'trappendienst' en sta paraat zodra de voordeur opengaat. De voorhoede van de horde belangstellenden hoef ik niet te helpen. Ze snellen me voorbij en verdwijnen in de stallen. Al snel lopen ze door elkaar, wie al wat heeft uitgezocht gaat betalen in de kassa-tent, gaat weer terug, ontmoet bekenden, raakt aan de praat, kijkt nog even rond, gaat weer betalen, komt weer iemand tegen.

Geweldig, in een mum van tijd wordt de lege achtertuin een drukke winkelstraat. Af en toe mag ik iemand de trap af helpen, of op, omdat men de handen vol heeft. Sommigen begeleid ik tot voor aan de straat met hun gekochte spullen. Die mag ik dan bewaken zodat ze de auto kunnen halen.

Zo uitgesteld op het muurtje had ik ze nog twee keer kunnen verkopen aan voorbijgangers... Misschien een idee voor volgend jaar.

Agnes staat de hele morgen als een boegbeeld naast de voordeur om als gastvrouw iedere bezoeker te verwelkomen. Theo maakt hier en daar een gezellig praatje, neemt af en toe de 'trappendienst' uit mijn handen en port regelmatig in de knappende vuurkorf. Mevrouw Van der Ploeg (senior) geniet duidelijk van zoveel belangstelling van zoveel bekenden. Ze houdt alles in de gaten. 'Hier is nog een stoel, wilt u een stukje gebak? Die heeft nog niets te drinken...' Speciale gast is Tante Mien, vrijwilligster van het eerste uur.

Ondanks alle drukte is dit ook voor haar een vertrouwde omgeving waarin ze zich thuis voelt. Mede door haar jarenlange bevoegenheid is deze dag nog altijd een succes. Na 13.00 uur neemt de drukte wat af, althans het koopgedrag. Men blijft gezellig samen genieten van een kopje koffie of thee met wat lekkers. Agnes blijft op haar post, 'want er kan nog iemand komen'... Een uur daarna gaat de deur dicht. De gasten zijn naar huis, de balans wordt opgemaakt, ongelofelijk hoeveel in zo'n korte tijd mee naar huis wordt genomen. De stallen zijn praktisch leeg, de inspanningen hebben zich geloond.

We kunnen terugkijken op een succesvolle Kerstverkoop. De dames zijn al weer bezig

voor die van 2016. Allemaal bedankt dat u er was. Komt u volgend jaar weer een kopje koffie drinken?

Pieter Van den Hof.

GEVONDEN

Na afloop van de kerstverkoop werd een gouden armband gevonden. Te bevragen via telefoonnummer 043-6015245

- Op 5 februari werd de jaarlijkse sponsorwandeloctocht van het Stella Maris College gehouden. Onder het motto Help een Handje met je Voetje werd opnieuw een prachtig bedrag voor de diverse goede doelen binnengehaald. Omdat Amigos do Brasil dit jaar de hoofdbegunstigde was, werden er in januari door enkele Amigos en Amigas 18 gastlessen gegeven aan de leerlingen van de eerste en tweede brugklassen, Hierbij een verslag van deze interessante en motiverende dagen.

Help een Handje met je Voetje (HEHAVO)

Dit jaar waren we (weer) uitverkoren als hoofddoel van de sponsorloop HEHAVO. Verschillende goede doelen worden gesteund met de opbrengst van een stevige wandeling van zo'n 15 kilometer. De leerlingen gaan langs de deuren en vragen een bedrag voor het afleggen van deze afstand. Ze moeten natuurlijk wel kunnen vertellen waar ze dan voor lopen.

Aandacht tijdens de gastlessen

Er zijn elk jaar 5 goede doelen, waarvan er één de helft ontvangt van de gehele opbrengst. Die mag wel even komen vertellen aan alle eerste (en een aantal tweede) klassen waar dat geld voor nodig is en waarom. Nou, en dat zijn wij dus, Amigos do Brasil.

Oh jee, dat zal wat worden. Ik voor de klas. Opgeschoten pubers proberen te boeien met een verhaal uit een ver land waar ze niets mee hebben. Een verplicht vervelend uur uitzitten. Tenminste, dat had ik in mijn hoofd toen we naar het Stella Maris College reden in Meerssen. Al verschillende keren hebben leden van het bestuur (én hun partners) deze gastlessen verzorgd. Voor mij is het de eerste keer. Wél goed voorbereid, want je kan natuurlijk vragen verwachten... Zelfs een presentatie gemaakt, want beelden zijn aantrekkelijker dan saaie verhalen. Bovendien geeft dat structuur aan de gastles, zowel voor de toehoorders als de spreker.

De gastles gaat over wie we zijn, wat ons doel is, hoe we dat denken te bereiken, de problemen in Brazilië zoals onderwijs, de gezinssituaties, de huisvesting, de financiële steun die we ontvangen van vaste donateurs, door giften, de jaarlijkse kerstverkoop, HEHAVO én de extra bijdrage van Wilde Ganzen. Al onze projecten passeren de revue: Vila Esperança in Olinda, Favela PE15, vuilnisbelt in Catinguera, gehandicaptenzorg in Mangueira en Het Grote Huis in Recife. Even rust tussendoor zodat de droge mond gespoeld kan worden. De kinderen kunnen kijken naar een filmpje over die drie laatste projecten. Kijken is beter dan luisteren...

Nossa Eco Oca

- En zo moet het er uit gaan zien...

Tenslotte komt het nieuwe project aan de orde: Nossa Eco Oca. Uitleggen waarom

op die plek, wat er dan komt, hoe dat dan gaat, wat er moet gebeuren? Ondersteund met foto's en een kort animatiefilmpje. (Nee, dat ga ik hier niet verwoorden, dat komt wel elders in deze en/of volgende Nieuwsbrieven aan de orde).

En dan, als er nog tijd over is, mogen de leerlingen vragen stellen. In sommige lessen gaat de zoemer al, soms laat ik me zelf meeslepen in het verhaal. Maar het is óf compleet helder óf niet echt interessant, in elk geval leggen ze me het vuur niet aan de schenen.

Wat me opvalt zijn de grote verschillen tussen de kinderen. Grote, bijna volwassen ogende meiden en kinderachtige grappenmakende kleine mennekes.

Rechtopzittende leerlingen met zeer oplettende ogen en gespitste oren, en ongeïnteresseerde in een vervelende houding hangende tijdzitters. Rumoerige klassen, maar ook die waarbij je een speld kunt horen vallen. De grootste openbaring is dat ik er steeds meer plezier in krijg. Alleen het gevoel altijd hetzelfde te vertellen is raar, maar ja, de toehoorders wisselen. Zelfs de docent vindt dat het goed is gegaan...

Enkele van onze bestuursleden bij de start van de sponsortocht

Het allerfijnste van deze gastlessen is uiteindelijk de dag van de sponsorloop zélf. Amigos do Brasil mag ook een controlepost bemannen/bevrouwen. We zitten in Uitspanning de Nachtegaal, het laatste

rustmoment voordat de school weer wordt bereikt. Uitgelaten drommen de leerlingen voor de ingang. Een 'meester' leidt het in- en uitgaan in goede banen. Af en toe worden ze bijgestuurd met 'papier hoort in de prullenbak' en 'zet de stoelen weer netjes rond de tafel'. Ze gehoorzamen netjes, zoals dat hoort. Geen wanklanken, alleen enthousiaste opgewekte stemmetjes. Hierna is immers vakantie!!!

Maar los van dat, jongens en meisjes, allemaal heel hartelijk dank voor jullie medewerking. Maar liefst € 13.500 hebben jullie bijeen gelopen. Amigos krijgt daar de helft van én als Wilde Ganzen dit project goedkeurt verhogen ze dat bedrag nóg eens met de helft daarvan. Dankjewel!

Een bijzondere pluim verdient het docententeam van het Stella Maris College. Als je ziet met welk een accuratesse en inzet deze dag wordt voorbereid en georganiseerd, nou, petje af. Een perfecte administratie, een vlekkeloze uitvoering. Blij en dankbaar dat we weer het hoofddoel mochten zijn. Fijn om dit eens van zo dichtbij mee te maken. Wie weet, tot een volgende keer...?

Pieter Van den Hof.

Het Bestuur van Amigos do Brasil dankt iedereen oprecht voor alle steun en wenst u allen heel fijne Paasdagen